USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Huisman Konstrukce, s. r. o.,** se sídlem Nádražní 289, Sviadnov, zastoupená Mgr. Tomem Káňou, advokátem se sídlem náměstí Míru 6, Frenštát pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Obec Sviadnov,** se sídlem Na Dráhách 119, Sviadnov, zastoupená Mgr. Jiřím Kubalou, advokátem se sídlem Josefa Václava Sládka 35, Frýdek-Místek, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2016, č. j. MSK 135652/2015, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2018, č. j. 22 A 33/2016 - 47,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Toma Káni, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 2. 3. 2018 blanketní kasační stížnost, kterou žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 3. 2018, č. j. 2 As 81/2018 – 14, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě patnácti dnů od jeho doručení. Nejvyšší správní soud stěžovatelku taktéž poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Usnesení č. j. 2 As 81/2018 – 14 bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky dne 15. 3. 2018 (doručenka na č. l. 14 spisu Nejvyššího správního soudu). Patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku tudíž uplynula v úterý 3. 4. 2018 (v pátek 30. 3. 2018 byl svátek, lhůta se tudíž prodlužuje na první následující pracovní den). Soudní poplatek byl připsán na účet Nejvyššího správního soudu až ve středu 4. 4. 2018, k zaplacení soudního poplatku proto došlo až po uplynutí stanovené lhůty, přičemž není rozhodné, že zástupce stěžovatelky soudní poplatek na účet soudu poukázal již 3. 4. 2018. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v případě bezhotovostní platby dochází k úhradě soudního poplatku jeho připsáním na účet soudu bez ohledu na to, kdy byl poplatek účastníkem řízení poukázán. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Samotný převod peněžní částky jde na účet a riziko účastníka řízení, přičemž v případě pochybení při provádění platební transakce má účastník řízení k dispozici prostředky ochrany dle zákona o platebním styku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 – 49, aprobovaný usnesením Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12). Jak již bylo uvedeno výše (a jak byla stěžovatelka v usnesení č. j. 2 As 81/2018 – 14 poučena), k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se podle § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2018, č. j. 2 As 3/2018 – 32, či usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 7 Afs 327/2017 – 26). Nejvyšší správní soud proto řízení zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[7] Podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Pokud je soudní poplatek uhrazen před vydáním usnesení o zastavení řízení (a tedy za trvání poplatkové povinnosti), avšak v důsledku marného uplynutí soudem stanovené lhůty k němu již soud podle § 9 odst. 1 nemůže přihlížet, je třeba na poplatníka, který poplatek uhradil po lhůtě, hledět tak, že již není k úhradě soudního poplatku povinen.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu